

- neje ena izmed štirih prednostnih nalog, priznavanje usposobljenosti in kvalifikacij, vsebuje: (1) Preučevanje, kako bi lahko spodbudili preglednost, primerljivost, prenosljivost in priznavanje usposobljenosti oziroma kvalifikacij med različnimi državami in na različnih ravneh z razvojem priporočenih ravni, skupnih načel za potrjevanje in skupnih ukrepov, vključno s prenosnim nabirnim sistemom za poklicno in strokovno izobraževanje. (2) Večjo pomoč pri razvoju usposobljenosti in kvalifikacij na sektorski ravni z okrepitevijo sodelovanja in usklajevanja, zlasti z vključevanjem socialnih partnerjev. Ta način ponazarja več pobud na ravni skupnosti, na dvostranski in večstranski podlagi, skupaj z že ugotovljenimi pobudami v različnih sektorjih, ki so usmerjene k vzajemno priznanim kvalifikacijam. (3) Razvoj niza skupnih načel v zvezi z veljavnostjo neformalnega in vsakodnevnega učenja, da bi bila zagotovljena večja skladnost načinov v različnih državah in na različnih ravneh. (Copenhagen, 2002: 2) Predvsem zbode v oči poenotenje sistemov priznavanja, podrejanje nekim skupnim pravilom in določilom, ki so vsiljena od zgoraj.
- Maastrichtsko sporočilo, ki je sledilo, na evropski ravni (skozi orodja in načine, ki upoštevajo predhodne učne izkušnje in odpirajo možnosti za priznavanje neformalno pridobljenega znanja) nalaga: vzpostavitev transparentnosti, kakovosti in medsebojnega zaupanja za lažjo vzpostavitev pravega evropskega trga delovne sile (Maastricht ..., 2004: 4), iz česar zopet razberemo vlogo, ki naj jo izobraževanje ima pri soizgrajevanju trga dela.
 - Sporočilo iz Helsinkov naj bi predvsem zagotovilo vzpostavljanje kontinuitete izvajanja sprejetih načel in instrumentov (The Helsinki ..., 2006). Pot k evropskemu prostoru poklicnega in strokovnega izobraževanja ter k podpori konkurenčnosti evropskega trga dela naj bi se tlakovala z nadaljnjim razvojem skupnih evropskih orodij (ibid.), kar kaže na neposredno povezavo konkretno med orodji za priznavanje neformalno pridobljenega znanja in gospodarstvom.
 - Pri Sporočilu iz Bordeauxa (The Bordeaux ..., 2008) pa je nedvomno najbolj zanimiva ugotovitev ta, da je kopenhavnski proces prinesel bistvene spremembe v nacionalnih izobraževalnih politikah, saj so bila orodja na prostovoljni osnovi vključena v njihove nacionalne zakonodaje. Vprašamo se, kako prostovoljno lahko države res vpeljujejo mehanizme, ki so jim vsiljeni od zgoraj, in po razvitosti katerih jih bodo slej ko prej primerjali z drugimi državami, ki bi jim rade bile podobne. Preberemo pa še, da je »kopenhagenski proces prispeval k večji vlogi poklicnega in strokovnega izobraževanja pri izvajanju